

Uitgifte

	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Datum van uitspraak 16 mei 2023	op € UR:	op € UR:	op € UR:
Rolnummer 22A944			

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Vrederecht van het kanton Zandhoven

VONNIS

Aangeboden op
Niet te registreren

De vrederechter spreekt het volgende vonnis uit in de zaak van:

Mevr. P1, die woont te ..., met als advocaat Me Ad1, die kantoor houdt te ..., toegelaten tot het voordeel van de kosteloze rechtspleging bij beschikking uitgesproken door het vrederecht van het kanton Zandhoven op 22 november 2022 (rolnummer: 22B1441)

eisende partij

N.V. B., Bank, die haar zetel heeft te ..., met als advocaat Me Ad2, die kantoor houdt te ...;

verwerende partij

N.V. R., Incasso-onderneming, die haar zetel heeft te ... met als advocaat Me Ad3, die kantoor houdt te ... ;

vrijwillig tussenkomende partij

Procedure

De eisende partij heeft deze zaak ingeleid bij dagvaarding van 24 november 2022.

Bij verzoekschrift van 12 december 2022 is de N.V. R. vrijwillig tussengekomen.

De vrederechter heeft alle partijen gehoord.

De vrederechter heeft rekening gehouden met de procedurestukken en de neergelegde bewijsstukken.

De wet op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

Motivering

DE FEITEN

Eisende partij en haar toenmalige echtgenoot ondertekenden op 21 augustus 2018 een kredietovereenkomst met de N.V. B. waarbij hen een krediet werd toegekend van € 288.750,00 strekkende tot de aankoop van een onroerend goed te ...

De terugbetaling van het krediet werd verzekerd door de vestiging van een hypotheek in eerste rang op de aangekochte woning. Eveneens ondertekenden eisende partij en haar toenmalige echtgenoot een akte van overdracht van loon en gelijkaardige vergoedingen in het voordeel van verwerende partij.

Op 4 augustus 2019 stuurde verwerende partij een ingebrekestelling aan eisende partij en haar toenmalige echtgenoot met het verzoek achterstallige afbetalingen aan te zuiveren. Aangezien de aanzuivering uitbleef, werd op 21 oktober 2019 een kennisgeving verzonden aan eisende partij van het voornemen om de loonoverdracht uit te voeren. De loonoverdracht werd vervolgens uitgevoerd vanaf 6 november 2019.

Eisende partij werd bij vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen van 4 juni 2020 failliet verklaard. Ingevolge het faillissement werd het onroerend goed waarop de hypotheek gevestigd werd, uit de hand verkocht. In de rangregeling werd een bedrag van € 193.773,58 toegekend aan verwerende partij ter aanzuivering van het openstaande krediet. Er bleef een saldo verschuldigd van € 115.689,99. Verwerende partij heeft bij schrijven van 11 juli 2022 aan eisende partij laten weten dat deze schuldvordering werd overgedragen aan de N.V. R.

Het faillissement van eisende partij werd bij vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen van 21 september 2022 gesloten wegens ontoereikend actief, waarbij de resterende schulden van eisende partij bij toepassing van artikel XX 173 WER werden kwijtgescholden.

Eisende partij is van oordeel dat de loonoverdracht ten onrechte werd uitgevoerd sedert het faillissement. Zij vordert de terugbetaling van de overgedragen bedragen. Op 24 november 2022 gaat eisende partij over tot dagvaarding van verwerende partij. De N.V. R. kwam bij verzoekschrift van 12 december 2022 vrijwillig tussen in de procedure.

DE VORDERINGEN

Eisende partij vordert de veroordeling van verwerende partij tot betaling van een bedrag van € 2.048,06 en de veroordeling van de vrijwillig tussenkomende partij tot betaling van een bedrag van € 387,39. Zij vordert verder de veroordeling van verwerende partij en de vrijwillig tussenkomende partij tot de kosten van de procedure. In ondergeschikte orde, aangezien eisende partij is toegelaten tot de juridische tweedelijnsbijstand, verzoekt zij de rechtbank de rechtsplegingsvergoeding te herleiden tot het minimumbedrag.

Verwerende partij en de vrijwillige tussenkomende partij verzoeken de rechtbank de vorderingen van eisende partij ontvankelijk doch ongegrond te verklaren. Uiterst ondergeschikt verzoeken zij de rechtbank de veroordeling te beperken tot een bedrag van € 1.131,65 in hoofde van verwerende partij en van € 1.236,38 in hoofde van de vrijwillig tussenkomende partij. Zij vorderen de veroordeling van eisende partij tot de kosten van de procedure.

BEOORDELING

1.

De vordering van eisende partij is gesteund op artikel XX 110 § 1 WER dat stelt dat, te rekenen van de dag van het vonnis van faillietverklaring, de gefailleerde van rechtswege het beheer verliest over al zijn goederen, evenals over de goederen die hij tijdens de procedure verkrijgt op grond van een oorzaak die het faillissement voorafgaat. Artikel XX 110 §3, lid 2 WER bepaalt dat uit het actief van het faillissement worden uitgesloten de goederen, de bedragen, sommen en uitkeringen die de gefailleerde ontvangt sinds de faillietverklaring op grond van een oorzaak die dateert van na het faillissement.

Volgens eisende partij dienen de uitgekeerde lonen na het faillissement gezien te worden als ontvangsten waarvan de oorzaak dateert van na het faillissement. Bijgevolg kunnen deze lonen niet het voorwerp uitmaken van een loonoverdracht.

Hier dient een onderscheid gemaakt te worden tussen een loonbeslag en een loonoverdracht. Het loon dat uitbetaald wordt na het faillissement, zou kunnen aanzien worden als een betaling waarvan de oorzaak dateert van na het faillissement, waardoor dit loon niet tot het actief van het faillissement behoort, zelf niet indien de arbeidsovereenkomst dateert van voor het faillissement (zie Cass. 31 maart 2022, AR.C 21.0160 N).

Loonoverdracht, in tegenstelling tot loonbeslag, is echter een fiduciaire overdracht tot zekerheid (zie E. DIRIX, Beslag, APR, 2018, p. 408-411). Door de overdracht is de loonvordering uit het vermogen van de debiteur verdwenen (zie F. TOP, Loonbeslag, loondelegatie en loonoverdracht: problemen bij de evenredige verdeling, TPR, 1983, 398, nr. 64). Zo blijkt ook dat schuldvorderingen uit bestaande overeenkomsten steeds bestaande schuldvorderingen zijn en geen toekomstige, en dus reeds kunnen toekomen aan cedent of pandhouder en dat ze tegenwerpelijk zijn aan de schuldeisers (zie M. STORME, Zekerheidsrechten op schuldvorderingen, in DIRIX, E., SAGAERT, V., JANSEN, R., STEENNOT, R., MALEKZADEM, J., FRANIS, R., BONTINCK, L., STORME, M., PANIS, K., JACOBS, R., VAN LOOCK, S., Roerende zekerheden na de Pandwet Intersentia, Antwerpen, 2017, 360 p).

In casu is de overdracht in werking getreden op 6 november 2019 terwijl het faillissement werd uitgesproken op 4 juni 2020. Door het feit dat de loonvordering uit het vermogen van de debiteur is verdwenen ingevolge de loonoverdracht, en deze overdracht inwerking getreden is voor de datum van het faillissement, behoort het overgedragen gedeelte van het loon niet tot het patrimonium van de gefailleerde en is de loonoverdracht tegenstelbaar aan de faillissementsboedel.

2.

Nog volgens eisende partij is de loonoverdracht geen volwaardige overdracht van schuldvordering. Zelfs indien de overdracht op grond van artikel 62 Pandwet aanzien moet worden als een pand, blijft dit een zakelijk recht.

Artikel XX 173 § 1 WER bepaalt dat indien de gefailleerde een natuurlijke persoon is, hij ten aanzien van de schuldeisers zal worden bevrijd van de restschulden, onverminderd de zakelijke zekerheden gesteld door de schuldenaar of derden. Het zakelijk recht dat eisende partij stelde door de loonoverdracht, en dat ontstond voorafgaand aan het faillissement, blijft bestaan, zelfs indien de schulden werden kwijtgescholden ingevolge artikel XX 173 WER. Verwerende partij en de vrijwillig tussenkomende partij kunnen dan ook gevolgd worden waar zij stellen dat zij als schuldeisers met een zakelijke zekerheid ook na de sluiting van het faillissement met kwijtschelding verder tot uitwinning kunnen overgaan op de zakelijke zekerheden die in hun voordeel verstrekt werden. De vordering van eisende partij is niet gegrond.

Aangezien eisende partij toegelaten is tot de tweedelijnsbijstand, past het de rechtsplegingsvergoeding tot het minimumbedrag van € 300,00 te herleiden.

Beslissing

De vrederechter verleent akte aan de vrijwillige tussenkomst van de N.V. R.

Verklaart de vordering van eisende partij ontvankelijk maar ongegrond.

Veroordeelt eisende partij tot betaling van de proceskosten.

Deze proceskosten bedragen tot op heden aan de zijde van eisende partij: € 103,69 dagvaardingskosten.

Deze proceskosten bedragen tot op heden aan de zijde van verwerende partij en de vrijwillig tussenkomende partij: € 300,00 rechtsplegingsvergoeding.

De vrederechter veroordeelt Mevr. P. tot betaling van het rolrecht van € 50,00. Dit rolrecht is na uitnodiging te betalen aan de Belgische Staat.

Dit vonnis is op tegenspraak uitgesproken in openbare zitting van 16 mei 2023 van het vredegerecht van het kanton Zandhoven, door vrederechter Herbert Verstreken, bijgestaan door erehoofdgriffier Mevr. ....